

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2023. gada 8. marta spriedumu lietā T-235/21 Bulgārijas Republika/Eiropas Komisija (EU:T:2023:105) un pieņemt galīgu nolēmumu lietā vai katrā ziņā nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā izspriestu lietu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Apelācijas sūdzības pamati un būtiskie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus:

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējama Regulas Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ 52. panta 3. punktu un Regulas (ES) Nr. 908/2014 ⁽²⁾ 34. pantu saistībā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 1. punktu un 54. panta 5. punktu, kā arī neesot ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam, labas pārvaldības principu un lojālas sadarbības pienākumu, un tā rezultātā esot izdarījusi prettiesisku secinājumu, ka ir tikušas nodrošinātas Bulgārijas Republikas tiesības uz aizstāvību un procesuālās garantijas, ko piedāvā atbilstības pārbaude, kā arī ievērots pienākums pamatot tiesību aktus, labas pārvaldības princips un lojālas sadarbības princips. Sprieduma pamatojums neesot pietiekams un esot neatbilstošs, jo Vispārējā tiesa neesot novērtējusi visus faktus un Bulgārijas valsts paskaidrojumus, kas attiecas uz lietu.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējama Regulas Nr. 1306/2013 54. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktu saistībā ar 54. panta 1. punktu, jo tā esot pieņēmusi, ka šajā gadījumā Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 1. punktā noteiktais 18 mēnešu termiņš bija sācies “brīdī, kad maksājumu aģentūra bija saņēmusi galīgos OLAF ziņojumus”. Tas, ko Vispārējā tiesa ir izklāstījusi sprieduma lieta T-235/21 76.–78. punktā, esot pretrunā pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru atbilstības pārbaude atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantam esot balstīta uz sacīkstes principu un dažādie dokumenti, ar kuriem ir notikusi apmaiņa administratīvā procesa laikā, esot dokumenti atbilstības pārbaudes sagatavošanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 908/2014 (2014. gada 6. augusts), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību (OV 2014, L 255, 59. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 11. maijā Harley-Davidson Europe Ltd un Neovia Logistics Services International iesniegušas par Vispārējās tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 1. marta spriedumu lietā T-324/21 Harley-Davidson Europe un Neovia Logistics Services International/Komisija

(Lieta C-297/23 P)

(2023/C 235/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Harley-Davidson Europe Ltd un Neovia Logistics Services International (pārstāvji: E. Righini, avvocato, un S. Völcker, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu un

— piespriest Komisijai atlidzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus, kas tām radušies šajā Tiesā un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas Komisijas Deleģētas regulas (ES) 2015/2446 ⁽¹⁾ ("AD-CDU") 33. panta interpretācijā. Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi AD-CDU 33. panta mērķi un kontekstu, tā esot netaisnīgi ignorējusi komersantu tiesības reaģēt uz Eiropas Savienības tirdzniecības politikas pasākumiem, pārceļot ražošanas darbības, un nepareizi interpretējusi pierādījumu kopumu, kas nepieciešams, lai pierādīšanas pienākumu uzliktu apelācijas sūdzības iesniedzējam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas, secinādama, ka AD-CDU 33. pants nepārsniedz pilnvaru robežas, kas Komisijai piešķirtas Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁾, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 62. pantā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz labu pārvaldību. Vispārējā tiesa esot kļūdaini atstājusi spēkā apstrīdēto lēmumu, lai gan konstatēja apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību tikt uzklautām pārkāpumu, un kļūdaini secinājusi, ka Komisijas procedūras ilgums, tostarp formālas procedūras uzsākšanas termiņš, nebija pārmērīgs, tādējādi pārkāpjot saprātīga termiņa principu un apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko palāvību.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV 2015, L 343, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).